

Beste heer Bruno Bruins,

Hoe gaat het met u? Er is elke dag wel een moment dat ik even aan u moet denken.

Het is inmiddels alweer bijna drie maanden geleden dat heel Nederland u zag instorten. Uw herstel zou een paar weken duren, werd er gezegd. U wist natuurlijk allang dat u niet zou terugkeren.

Dat beseftte ik pas later, toen bij mij de puzzelstukjes in elkaar vielen. U bent een integere en zorgzame man. En dit is ook precies de reden waarom het u teveel werd. U wist van de geheime agenda van uw partners in crime. Maar de wetenschap dat u zoveel ellende bij de mensen zou veroorzaken paste niet in uw straatje.

Hugo de Jonge nam het stokje van u over en we weten allemaal waar dat toe gaat leiden, lijden eigenlijk. U wilt er niks (meer) mee te maken hebben. Maar omdat u uw ogen sluit, wil niet zeggen dat het probleem weggaat. Integendeel. Een klokkenluider is wat we nodig hebben. Een held. Iemand die voor zijn burgers zal opkomen.

Ik heb er alle vertrouwen in dat u de juiste beslissing zal nemen. We hebben u nodig. Juist nu.

Warme groet ,
Een burger die zich zorgen maakt.

(Brieffschrijfster bekend bij de Werkgroep)